

ת"פ 686/08/15 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 686-08-15 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני
בעניין: כבוד השופט, סגן הנשיא שמואל הרבסט
מדינת ישראל באמצעות ענף תביעות ש"י
משטרת ישראל

המאשימה

נגד

פלוני באמצעות ב"כ עוה"ד מ. חלאילה וי.
קאסה

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע בעבירות של פציעה כשהעברייין מזוין, תקיפה הגורמת חבלה של ממש ושתי עבירות של תקיפה סתם, לפי סעיפים 335(א)(1), 380 ו-379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

הנאשם הורשע בעבירות אלה במסגרתה של הכרעת דין אשר ניתנה לאחר הליך הוכחות.

בכתב האישום מתואר כי ביום 27.7.15 בשעה 1:00, שהו המתלונן ואחרים בגן ציבורי במעלה אדומים, ושתו משקה אלכוהולי מסוג וודקה.

הנאשם הגיע למקום תחת השפעת אלכוהול, פנה אל החבורה וביקש שיתנו לו לשתות מהוודקה שלהם. המתלונן לא הסכים ואמר לנאשם שהמשקה נגמר. כ-20 דקות לאחר מכן, הוציא המתלונן את הבקבוק ומסר אותו לגב' בנצ'יעלם קיטאו (להלן: "**בנצ'י**", ע"ת 14) שהיו במקום והחבורה ביקשה ללכת.

מייד פנה הנאשם אל המתלונן ואמר לו שהוא "**נקבה**" והשמיע אמרות נוספות, המתלונן השיב לנאשם "**כן, אני נקבה, מה הבעיה שלך**" ובתגובה דחף אותו הנאשם.

המתלונן אמר לנאשם "**למה אתה דוחף אותי? מה עשיתי לך?**" ובתגובה דחף הנאשם בשנית את המתלונן והמתלונן דחף אותו חזרה.

מיד לאחר מכן, הנאשם אחז בצווארו של המתלונן והשניים נפלו ארצה תוך שהן מתפרעים. שאר אנשי החבורה ניסו להפריד בין השניים.

הגב' איירוס טשומה (ע"ת 11) תפסה את הנאשם ואמרה לו "תרגע" ובתגובה הנאשם חנק אותה, תפס אותה בצוואר באמצעות ידיו ודחף אותה והפילה על השיחים.

בסמוך לכך הנאשם ניגש לצד והרים אבן חדה והחל להתקדם לעבר המתלונן.

הגב' אסצ'אל דאגים (להלן: "מעין", ע"ת 13) ובנצ'י הרגיעו את הנאשם וניסו למשוך אותו ולמנוע ממנו להגיע אל המתלונן ולהכותו, ובתגובה דחף הנאשם את שתיהן ואף שרט את מעין בצווארה והמשיך לעבר המתלונן.

המתלונן אמר לנאשם "זרוק את האבן", אך הנאשם ניגש אל המתלונן והכה אותו באמצעות האבן החדה במצחו בצד ימין ופצע אותו.

מיד לאחר מכן הנאשם ברח מהמקום.

המתלונן אשר נפצע קם והחל ללכת מהמקום ולאחר כשתי דקות חש בסחרחורת ואיבד הכרתו.

צוות מד"א שהגיע למקום טיפל במתלונן שסבל מחבלת ראש מדממת פרונטלית עם דימום פורץ אשר נשלט באמצעות לחץ ישיר.

לאחר מכן הועלה המתלונן לניידת מד"א. במהלך הטיפול בניידת נכנס המתלונן למצב של דום נשימתי, נעילת לסתות ותנועה חריגה הכוללת נוקשות ופירכוס. לפיכך בוצע צנור קנה והמתלונן הונשם באמצעות מנשם אוטומטי, בהמשך הונשם והובל לחדר המיון בבית החולים הדסה.

לאחר שעה במיון, הוצא הצינור מקנה הנשימה של המתלונן.

כתוצאה מהמעשים המתוארים, נגרמה למתלונן חבלה פרונטאלית ואוספיטלית באורך של כ-2-3 ס"מ והחתך נתפר במיון. בנוסף, נגרמה למעין שריטה באורך 7 ס"מ בצווארה.

תסקיר שירות המבחן

תסקיר שירות המבחן נערך ביום 14.10.20 וממנו עולה שהנאשם בן 32 שנים, רווק המתגורר עם משפחת מוצאו במעלה אדומים ואינו עובד.

הנאשם הוא הבן השלישי בסדר הלידה במשפחתו שעלתה לישראל באתיופיה בשנת 2008, ומונה זוג הורים וארבעה ילדים. אביו פנסיונר ואמו עובדת בתחום הניקיון.

באיתופיה חוותה המשפחה מציאות כלכלית קשה וגם כאשר עלתה לארץ, נתקלה בקשיים רבים ועד היום מתמודדת עם קושי בהשתלבות תקינה ואדפטיבית בחברה. עם זאת הנאשם תיאר דינמיקת יחסים מגובשים במשפחתו המבוססת על עזרה הדדית, דאגה ואהבה. אחד מאחיו בעל עבר פלילי וריצה מאסר בגין עבירת אלימות.

הנאשם הגיע לארץ בגיל 20, לאחר שבאיתופיה למד 8 שנות לימוד שלאחריהם עזב את הלימודים והחל לעבוד כדי לסייע למשפחתו.

בשנים הראשונה בארץ היה המשפחה במרכז קליטה בצפת, ובהמשך עברה להתגורר במעלה אדומים. הנאשם תיאר כי הסתגלותו לארץ הייתה קשה ומורכבת ועד ימים אלה הוא מתקשה לנהל שיחה בעברית, עניין אשר מקשה עליו ביצירת קשרים חברתיים ובשאר מישורי החיים.

במהלך השנים היה עסוק במציאת מקור שייכות, והתחבר לנוער שוליים. לתקופות מסוימות צרך אלוהול במינון גבוה ולא מבוקר, והוריו התקשו לפקח אחר מעשיו והיו ממוקדים במילוי הצרכים הבסיסיים למשק הבית. על רקע השימוש באלוהול, שסיפק מענה לצרכי השייכות, הסתבך באירועי אלימות, בכללם ההסתבכות המתוארת בכתב האישום, אך כיום הוא לא עושה עוד שימוש באלוהול.

בגיל 22 התגייס לצבא ושירת שירות מלא כמאבטח במתקנים. עם שחרורו, עבד בעבודות שונות במפעלים וניקיון והכיר את בת זוגו אשר מסייעת לו לקדם את חייו ואת עתידו.

לפני כשנה וחצי הנאשם עבר תאונת דרכים בה נפגע ברגליו ומאז הוא לא עובד ומשולב בהליך שיקומי.

שירות המבחן התרשם, כי בניגוד לדבריו, קיימת בעייתיות רבה יותר בתחום שתיית האלוהול המצריכה התערבות וטיפול. עם זאת, בשלב זה בחייו הוא אינו בשל ופנוי לבחון לעומק נזקקותו הטיפולית בתחום זה, ומודעתו העצמית בנושא - נמוכה.

לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות בתחום האלימות, בגין נידון לעונשים בדמות מאסר על תנאי, קנס, התחייבות להימנע מעבירה וצו שירות לתועלת הציבור.

באשר לעבירה הנוכחית, הנאשם נטל אחריות חלקית על מעשיו והתקשה לבחון באופן מלא את חומרתו. לדבריו, באותה עת היה תחת השפעת אלוהול, דבר שהוביל לאיבוד שליטה והתנהגות אשר אינה תואמת את שגרת חייו. בנוסף, פעל מתוך צורך להגן על עצמו ועל הנוכחים האחרים שהיו במקום. הוא הכחיש חלקים מהותיים מהמעשים המיוחסים לו בכתב האישום, אך עם זאת ראה בעייתיות מסוימת במעשיו ואמר כי הוא מצר על כך שהכניס עצמו לסיטואציה.

הנאשם ביטא תסכול ממצבו המשפטי ומהמחירים אשר הוא משלם בשל מעשיו. הוא אמר כי כיום הוא נמנע מכניסה לסיטואציות בעייתיות ומסוכנות, ובשל האירוע הנוכחי הפסיק לצרוך אלוהול, ומתייחס לחייו באופן בוגר ואחראי יותר.

לבסוף, שירות המבחן התרשם כי בבסיסו, לנאשם מערכת ערכים נורמטיבית ושומרת חוק, אך מאידך הוא מתקשה לבחון באופן מלא את מעשיו ונעדר בשלות רגשית להתבוננות בוגרת ומעמיקה. לכן דווח כי הנאשם זקוק למסגרת ברורה, יציבה והרתעתית אשר תמחיש לו את חומרת מעשיו והשלכותיהם החמורות, אך עם זאת תאפשר לו להמשיך בשגרת חייו ולהתמקד במשפחתו ובהתפתחותו, ולכן הומלץ על עונש מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות.

הטיעונים לעונש

ב"כ המאשימה ציינה שלחובת הנאשם שני רישומים פליליים קודמים, אחד בהרשעה של תקיפה והשני אי הרשעה בעבירה של הפרעה לשוטר.

הנאשם לא נטל אחריות וניהל את ההליך עד תומו.

מדובר באירוע חמור בעל תוצאה קשה עם פוטנציאל טראגי אשר למרבה המזל לא מומש, ואך במזל לא נגבו חייו של המתלונן, אשר הצוות הרפואי הציל את חייו עת היה נתון בין שמים וארץ.

הערך המוגן הראשון במעלה בעבירות שבהן הנאשם הורשע הינו קדושת החיים והצורך בהגנה על חייו ושלמות גופו של האדם, ובנוסף ערך שלטון החוק והחומרה שבכל עבירות האלימות אשר הפכו לתופעה יום יומית.

האירוע המתואר הוא אירוע מתגלגל אשר הנאשם יכול היה להפסיקו בתחילתו, כאשר שפכו השוטרים את המשקאות האלכוהוליים או בכל אחד מהשלבים בהמשך.

לשיטת המאשימה האירוע בגינו עמד הנאשם לדין בת"פ 42954-11-13 מעיד כי הנאשם מהווה סיכון עת הוא נתון תחת השפעת אלכוהול. באותו מקרה הנאשם התפרע והפריע לשוטרים לאחר שביקשו ממנו לשפוך משקה אלכוהולי, אך לאחר שהנאשם עבר הליך בשירות המבחן, בית המשפט הקל עם הנאשם ולא הרשיעו. גזר הדין באותו מקרה ציין כי הנאשם עבר שינוי בחייו ואינו משתמש באלכוהול ובית המשפט התחשב בכך כאשר גזר את עונשו, אולם בפועל, האירוע נשוא כתב האישום דנן, התרחש כחודשיים לאחר מכן, כאשר הנאשם היה תחת השפעת אלכוהול.

נסיבותיו של ת"פ 43532-11-13 במסגרתו הורשע הנאשם, דומות לנסיבותיו תיק זה, כאשר גם שם, בשעת לילה מאוחרת הצטרף הנאשם לחבורה אשר נתנה את עיניה בכוס בפארק, ותקף אחרים.

שני התיקים הנוספים מעידים על אופיו הבריוני של הנאשם, ואולי אם הענישה בתיקים אלו הייתה מוחשית ומרתיעה יותר, היה נמנע האירוע דנן.

מכל מקום, מעשיו של הנאשם והתנהלותו מלמדים על הסיכון הנובע ממנו לסובבים אותו ולחברה בכלל.

ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע במקרה זה בין **3 ל-6 שנות מאסר בפועל** וענישה נלווית, ומאחר שהתוצאה של מעשיו של הנאשם הייתה קרובה לקיפוח חיי אדם, מדובר בעבירה הנמצאת ברף העליון של המתחם.

עוד נטען שהנאשם התקשה לבחון באופן מלא את חומרת מעשיו ולא הביע צער על התוצאות ועל אף שתסקיר שירות המבחן נערך 5 שנים לאחר ביצוע העבירות, עדיין לא נטל אחריות מלאה ויש צורך בהליך טיפולי.

לפיכך טענה המאשימה כי יש למקם את הנאשם בשליש האמצעי של המתחם ולהטיל עליו **40 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לעדי תביעה 11,13,14 ו-15.**

הסנגור טען לעומת זאת, כי מראשית ניהול התיק, פעלה המאשימה כאילו מדובר בעבירה של ניסיון רצח, שלא בסמכותה, ולכן יש להתעלם מהטענה שהמתלונן כמעט קיפח את חייו. למעשה, כפי שעולה מהתעודה הרפואית שעליה הוסכם, מספר שעות לאחר האירוע, הנאשם שוחרר מבית החולים.

ב"כ הנאשם הדגיש כי הוא אינו מקל ראש במעשיו של הנאשם, אך מאידך לא ניתן להפריז בחומרתם. הנאשם עמד על זכותו לנהל את משפטו, והמשפט התארך, בין היתר, כי המתלונן לא הגיע ונדרשו צווי הבאה על מנת להעידו וגם כאשר עדותו נשמעה, בית המשפט לא התרשם ממנו לטובה וקבע כי הוא מתחמק ולא הכריע לגבי מעשיו כלפי הבנות

שבחבורה, לרבות תקיפתן.

מדובר היה באירוע מהיר, שהמעורבים בו שתו אלכוהול, היה ויכוח ודחיפות הדדיות. לא מדובר בנאשם שהגיע באופן יזום ומתוכנן כדי לתקוף, אלא באירוע מהיר שנמשך שניות מעטות ובסופו הנאשם נבהל וברח.

הנאשם היה עצור למשך **קרוב ל-3 חודשים במעצר של ממש** במסגרת תיק זה, ולאחר מכן **במעצר בפקוח מלא במשך 3 חודשים** נוספים ובהמשך במעצר אשר כלל חלון להתאווורות למשך כשנה. לאחר מכן היה במעצר בית לילי. כלומר, במשך כמעט שנתיים הנאשם היה נתון בהגבלות, מלווה בשירות המבחן שערך תסקירי מעצר בעניינו.

הנאשם חווה קשיים ולחצים כאשר הגיע לארץ ואלה נתנו את אותותיהם, וכן הוא חווה אפליה קשיי השתלבות והתאקלמות אך בכל זאת שירת שירות מלא בצבא.

שירות המבחן לא הציע לנאשם לתוכנית טיפולית, הנאשם לא סירב למסור בדיקות ואין לו בעיה של סמים. מאז שהוקלו תנאי מעצרו, עבד בצורה רציפה עד שנפגע בתאונת דרכים בצורה קשה מאוד. בגלל הפגיעה לא התחתן, אך הוא עדיין מאורס ומתמקד בעתידו, הוא הבין את הלקח ומתחרט על מעשיו.

אשר לתיקים הקודמים, חלפו מאז שנים רבות, ומלבדם לא נפתח תיק נוסף והנאשם עלה על דרך המלך. מאז ביצוע העבירות דנן, חלפו 5 שנים ומחצה והנאשם מגלה אמפטיה לקורבן וחש צער על מעשיו, וזאת בניגוד לכתוב בתסקיר.

לטענת הסגור, הפסיקה שהגישה המאשימה אינה רלוונטית, אלא הולמת את השקפת המאשימה הסבורה שמדובר במקרה זה תיק של ניסיון רצח.

הנאשם שילם מחיר כבד ואין מקום לענישה נוספת מעבר לענישה צופת פני עתיד, גם משום שבמשך תקופה ארוכה הוא לא עובד בגלל תאונת הדרכים ויש לתת משקל לכלל נתוניו.

הנאשם בדבריו האחרונים אמר שהוא מצטער על מה שקרה ולמד את הלקח. הוא הסביר שהגיע לישראל בשנת 2008 ולא ידע את החוק והיום הוא מצטער ולא יחזור על מה שקרה. הוא סיפר שביקש להתנדב במשטרה על מנת שאנשים אחרים לא יעבור מה שהוא עבר, אך במשטרה לא רצו לקבלו בגלל האישומים נגדו. הנאשם ביקש לעזור לו שלא לחזור למקום שבו היה וסיפר שהוא והמתלונן מתראים שכן דודתו היא שכנה של הנאשם.

דין והכרעה

בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה, תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה מביצוען, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.

עבירות האלימות בהן הורשע הנאשם נועדו להגן על הערכים החברתיים המרכזיים של הגנה על שלום האדם, בטחונו, כבודו ובריאותו. עבירות האלימות פוגעות לא רק במי שנפול קרבן להן באופן ישיר, אלא בחברה כולה, שכן הן פוגעות באווירה הציבורית ויוצרות סביבה מתוחה ואלימה, שאינה מאפשרת שלוה וביטחון.

למרבה הצער, עבירות האלימות רבות והיקפן הולך וגדל, והמלחמה בהן דורשת גיוס מאמצים מצד המערכות הציבוריות

השונות, בהן מערכת החינוך ושאר המערכות החברתיות.

תפקידם של בתי המשפט הוא בהעברת מסר ברור ומרתיע, וענישה הולמת אשר תבהיר לכל כי עבירות אלימות - עונשן בצדן. בית המשפט העליון התווה בפסיקתו את הרוח המנחה במקרים אלה וקבע: **"בית משפט זה עמד פעם אחר פעם על הצורך בהרתעתם של אלו המבקשים 'לפתור סכסוכים' בדרך אלימה. נקבע כי עלינו להילחם בנגע האלימות שפשט בארצנו ולהטיל עונשים מרתיעים ומשמעותיים על מי שבחרים בדרך האלימות, בין אם הם עושים שימוש במקל ובין אם הם עושים שימוש בסכין או בכלי משחית אחר..."** (ע"פ 1892/15 אבו מדיעם נ' מדינת ישראל(פורסם בנבו)(31.5.15).

נסיבות המקרה שלפניי מלמדות כי כאשר הנאשם הגיע למקום בו שהו המתלונן ושאר המעורבים, לא הגיע מתוך כוונה תחילה לתקוף ולאיים על המתלונן והאחרים, אלא באירוע שהתגלגל וממחיש את הקשר ההדוק בין אלכוהול לאלימות. השפעתו הקשה והפוגענית של האלכוהול על שיקול הדעת, ניכרת גם במקרה זה, וניכר כי בלהט הדברים שהוחלפו בין הנאשם לבין המתלונן, אשר גם הוא וחבורתו עשו שימוש באלכוהול עובר לאירוע, הסלימו הדברים ובמהרה הפכו חילופי הדברים לחילופי מהלומות.

על אף השפעת האלכוהול, נראה כי הנאשם הבין היטב את מעשיו, הוא יכול היה להימנע מתקיפת המתלוננים, אך בחר להמשיך ולהתקוטט עם המתלונן, עד אשר בסופו של דבר תקף אותו כמתואר וגרם לפציעתו.

התוצאה של מעשיו של הנאשם היא ביצוע העבירות כלפי המתלונן והמתלוננות, והנזק שנגרם למתלונן - משמעותי. המתלונן נחבל כתוצאה מתקיפתו בידי הנאשם ונדרש לטיפול רפואי. החבלה שנגרמה למתלונן התדרדרה במהירות למצב רפואי חמור יותר, עד אשר המתלונן נזקק להחייאה, ולמרבה המזל התדרדרותו התרחשה לאחר שכוחות ההצלה הגיעו למקום והצליחו להושיט לו סיוע רפואי. בנוסף, נגרמו למתלונן חבלה בראשו באורך של כ-2 ס"מ אשר דרשה תפירת החתך.

גם למתלוננת מעיין נגרמה שריטה בצווארה באורך של 7 ס"מ. אמנם לא נמסר כי היא נדרשה לטיפול רפואי, אולם מטבע הדברים התקיפה הסבה לה כאב וודאי פגעה גם בביטחונה ושלוותה, באופן שהותיר בה חותם גם לאחר תום האירוע.

עם זאת, המעשים החוסים תחת סעיפי העבירה שבהם הורשע הנאשם כוללים מעשים אלימים בדרגות חומרה שונות, ובהתאם משתנה מתחם הענישה ההולם אותם.

הפסיקה אשר הגישה המאשימה, אשר הנחתה למתחם עונשי גבוה הנע בין 18 - 40 חודשי מאסר, עסקה במעשים קשים מהמקרה שלפניי. כך, בע"פ 8381/17 **מדינת ישראל נ' איכילוב**, תוארה חבלה קשה יותר, במהלכה דקר הנאשם את המתלונן באמצעות חפץ חד בראשו ובעיניו, רדף אחריו גם כאשר התגונן, וגרם לו חבלות חמורות, קשות ורבות יותר מאלה שנגרמו למתלונן שלפניי.

גם נסיבותיו של המקרה בע"פ 8244/17 **מדינת ישראל נ' פלוני**, מתארות תקיפה אכזרית וממושכת, אשר גרמה למתלונן נזק גופני חמור של דימומים מוחיים, שברים רבים בעצמות הפנים, בארובת העין והאוזן, פגיעה משמעותית בראיה ונכות רפואית משמעותית, ולכן הענישה שנקבעה שם, 6 שנות מאסר לריצוי בפועל, אינה הולמת את המקרה שלפניי.

כך גם בפסק הדין בע"פ 799/19 צ'קול נ' מדינת ישראל, מיום 18.7.19, דובר על תקיפה קשה יותר ונזקים חמורים וחבלות קשות יותר שהנאשם גרם למתלונן, שכללו אשפוז ממושך בבית חולים, ובהתאמה נגזרו על הנאשם שם 65 חודשי מאסר בפועל.

לאחר שנתתי דעתי לענישה הנוהגת במקרים דומים, בחנתי את הערכים המוגנים ואת נסיבות האירוע המיוחדות, אני קובע כי **מתחם העונש ההולם נע במקרה זה בין 6 ל-20 חודשי מאסר לריצוי בפועל, נוסף לעונשים נלווים.**

העונש המתאים

הנאשם יליד שנת 1988, כיום בן 32 שנה.

הנאשם לא הודה בעבירות המיוחסות לו ועמד על זכותו לנהל את משפטו ובתום שמיעת העדויות והליך ההוכחות נמצא אשם בביצוע העבירות.

לחובת הנאשם הרשעה נוספת והליך פלילי נוסף שהסתיים ללא הרשעה. בת"פ 43532-11-13 הורשע בעבירת תקיפה שביצע בשנת 2013 ובגינה נידון למאסר על תנאי. בת"פ 42954-11-13 העומד הנאשם לדין בגין ביצוע עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, אך בית המשפט החליט שלא להרשיעו. בשני הליכים אלה, הושיט בית המשפט יד לנאשם ונתן לו הזדמנות לחזור למסלול חיים נורמטיבי, אולם כעת, כאשר התמונה המלאה מלמדת על חזרה על עבריינות מצד הנאשם, נראה כי לא ניתן עוד לשוב וליתן לנאשם הזדמנות נוספת לתיקון, מבלי שיישא בעונש מרתיע שיבהיר לו את חומרת מעשיו.

החזרה על העבירות מלמדת שהמעשים שביצע הנאשם כפי שהם מתוארים בכתב האישום כאן, אינם זרים לו, ומדובר באדם שהתנהגות אלימה היא מנת חלקו. פעם אחר פעם הנאשם מעורב במקרים של אלימות כלפי אחרים, הפרת חוק ופגיעה באחרים, ולכן לא מדובר באדם שמעד באופן חד פעמי וחרג מאורחות חיים תקינים בדרך כלל.

מאז ביצע הנאשם את העבירות חלפו להן 5 שנים. תקופה זו היא משמעותית והיא הייתה יכולה להוות לנאשם תקופה מעצימה ומשנת תודעה בה יבחן את מעשיו, יערוך חשבון נפש פנימי וינסה להגיע לתובנות אודות הסיבות שבגין הוא מוצא עצמו שוב ושוב בליבן של הסתבכויות אלימות עם החוק. אך למרבה הצער, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, הנאשם לא ערך תהליך כזה, והוא מתאר לקיחת אחריות חלקית בלבד על מעשיו ומתקשה לבחון באופן מלא את חומרת מעשיו.

שירות המבחן התרשם גם מהקשר בין השימוש באלכוהול לביצוע העבירות ומצא כי על אף שהנאשם מתאר כי אינו עושה עוד שימוש באלכוהול, קיימת בעייתיות רבה יותר בתחום שתיית האלכוהול הדורשת התערבות וטיפול, אך שירות הנאשם אינו בשל ופנוי לבחון לעומק נזקקותו הטיפולית.

לצד הנסיבות לחומרה, לא נעלמו מעיני גם השיקולים לקולה ולזכות הנאשם: התמודדותו עם קשיי המעבר ממולדתו לישראל, התמודדותו עם קשיי המשפחה בהשתלבותה בישראל, הן במישור הכלכלי והן במישורים נוספים, אשר וודאי יש להם השלכה על קליטתו של הנאשם והשתלבותו בחיים נורמטיביים.

שאיפתו של הנאשם להתגבר על הקשיים, כפי שהיו בידיו כוחות גם בעבר, בהתגייסותו לצבא והשלמת שירות צבאי מלא,

והתרשמות שירות המבחן כי ערכיו הבסיסיים של הנאשם הם נורמטיביים, גם הם קיבלו את המשקל הראוי בעת בחינת חומרת העונש שיוטל עליו. כמו כן, בין מכלול השיקולים, התחשבתי גם בתקופות שבהן הנאשם היה עצור וחירותו הוגבלה.

אמנם, בעת המשפט העליון הורה בפסיקותיו שלא לחשב את ימי המעצר בפיקוח אלקטרוני באורח אריתמטי אולם הוא הורה להתחשב בהם וכך אעשה. נוכח כל אלו, ראוי היה לקבוע כי הנאשם מצוי בחלקו המרכזי של מתחם הענישה ההולם ולהטיל עליו, בין היתר, שנת מאסר בפועל, אולם לאחר שהבאתי בחשבון שיקוליו את כל אשר צוין לעיל - יוקל עונשו בעניין זה, כפי שיפורט להלן.

לקראת סיום, אומר כי גזר דין זה ניתן בצער. הנאשם ניסה ומנסה להשתלב בקרב ההחברה הנורמטיבית, על אף קשיי הקליטה וחבליה אשר ליוו אותו מזה זמן רב. למרבה הצער, פעם אחר פעם נפל ומעד בעבירות דומות, נקט באלימות ולא השכיל לתקן את דרכיו. למרבה הצער, נותרתי עם בית האסורים כאפשרות אחרונה. עדיין מקווה אני כי הנאשם ישלים את קליטתו בישראל באופן מלא ומיטבי.

סוף דבר

סיכומי של דבר, לאחר שנתתי דעתי למכלול שיקולי הענישה הנדרשים בעבירות שהנאשם הורשע בהם, לנסיבות האישיות של הנאשם ולכל האמור כאן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. תשעה (9) חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו. הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו ביום 1.3.21 בבית המעצר "ניצן" אשר בעיר רמלה.

2. שלושה (3) חודשי מאסר אשר אותם הנאשם לא ירצה, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום על כל אחת מהעבירות בהן הורשע בהליך זה.

3. פיצוי בסך 1,000 ₪ למתלונן, ע"ת 5, אשר ישולם עד יום 1.10.2021.

4. פיצוי בסך 500 ₪ לכל אחת מהמתלוננות ע"ת 11 וע"ת 14 (סך הכך - 1,000 ₪), אשר ישולם עד יום 1.10.21.

5. פיצוי בסך 500 ₪ למתלוננת ע"ת 13, אשר ישולם עד יום 1.10.21.

הפיצויים יועברו למזכירות בית המשפט אשר תעביר את התשלומים למתלוננים על פי פרטיהם המופיעים בכתב האישום.

6. הנאשם מתחייב בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת אלימות, וזאת תוך שנתיים מהיום. הנאשם הבין התחייבות זאת והוא מסכים לה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ג טבת תשפ"א, 28 דצמבר 2020, בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.